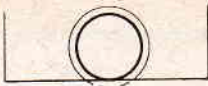

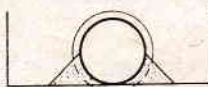

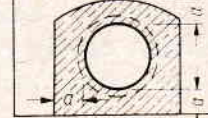

L.p.	Spółób ułożenia rury	L
1	 Rura ułożona wprost na gruncie pogłębienia na złącza	1,1
2	 Grunt uformowany na 90° połączenia na mufie	1,5
3	 Rura ze stopką ułożona wprost na gruncie	1,5
4	 Spód rury podbity dwustronnie pałkłem dobrze zagęszczonym, pogłębienia na złącza	1,5
5	 Rura ułożona na podłożu z betonu, uformowanego na 90°	2,0
6	 Rura ułożona na podłożu z betonu, uformowanego na 120°	2,0
7	 Rura podbita dwustronnie betonem, aż do połowy przekroju	2,0
8	 Rura obetonowana ze spodu i boków $a_{min} = 10cm$ względnie $a = 0,16 d_w$	3-4
9	 Rura obetonowana łącznie z górną częścią $a_{min} = 10cm$	6-8

Rys. 2-153. Współczynniki zwiększające nośność graniczną rur w zależności od ich ułożenia wg WETZORKEGO

L — współczynnik wytrzymałości rury zależny od rodzaju jej podbudowy w wykopie,

P — normatywna graniczna nośność rury lub elementu kanału (na powierzchni), kN/m.

Współczynniki te dla ośmiu rodzajów posadowienia podano na rys. 2-153. Sposoby 1 i 2, przy których rury są ułożone bezpośrednio na